

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 12. Prima Quæstio de S. Maximo habita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæculum VII clesia sit dives, & dimidiam, si pauper sit,
A.C. 655. accipiat.

- Filii spurii Clericorum ab Episcopo
usque ad Subdiaconum, Servi sint illius
Ecclesiæ in qua patres ministrabant. E-
piscopi Clericis non adscribant Servos
Ecclesiæ, nisi eos prius libertate donave-
rint. Liberti Ecclesiæ cum Personis in-
geniis, id est, libero genere natis, nu-
ptias non contrahant. Si contraxerint,
ambo jure Libertorum habebuntur, &
ex consequenti tam ipsi, quam posteri-
eorum ea Ecclesiæ obsequia reddere te-
neantur, quæ Liberti Patronis suis præ-
stare solebant; nec Bona sua cuiquama-
lii, quam liberis suis aut propinquis, si
ejusdem etiam conditionis sint, relinque-
re possint. Judæi baptizati in Festis præ-
cipuis in Civitatem se conferant, Offi-
cio solemnibus, quod Episcopus celebrat, in-
terfint, ut judicare valeat, an sincera sit
eorum conversio.

Huic Concilio demum 28. Nov. finis
impositus, atque denunciatum, aliud pri-
mo die Dec. anno futuro congregan-
dum.

§. XII.

*Prima Quæstio de S. Maximo
habita.*

Niceph. in Chron. Constantinopoli, defuncto Paulo, Pir-
hus Sedem Patriarchalem eodem
anno

KIX.

anno 655. denuo occupatam non ultra Sæculum VII
 quatuor menses & dies viginti tres te- A. C. 655.
 nuit, habuitque Successorem Petrum, il-
 lius Ecclesiæ Presbyterum, qui eam an-
 nis duodecim (*) & septem mensibus re- vit. Max. n.
 xit. Ipso sedente S. Maximus raptus, 17. Acta
 & cum Anastasio Discipulo suo, & alte- Max. p. 29.
 ro Anastasio, qui Ecclesiæ Romanæ Apo-
 crisiarius fuerat, Constantinopolim per-
 ductus. Ipso die, quo Constantinopo-
 lim advenerant sub occasum solis, ad-
 sunt duo Officiales, qui Mandatores dice-
 bantur, cum Excubitoribus decem, seu
 militibus Prætorianis, qui nudos, & dis-
 calceatos e navigio abstrahunt, sepa-
 rant, & in diversis ergastulis custo-
 diunt.

Post aliquot dierum spatium in Pa-
 latium ducuntur, S. Maximus in aulam,
 ubi Senatus cum maxima hominum tur-
 ba congregatus erat, ingredi jussus in
 medio sistitur. Tum Sacellarius seu Æ-
 rario Præfectus, ira excitatus ad S. Ma-
 ximum: *Esne tu Christianus?* S. Maxi-
 mus respondit: *per Gratiam Jesu Chri-
 sti Dei nostri sum.* Sacellarius: *Unde
 ergo, si Christianus es, Imperatorem o-
 disti?* S. Maximus: *Unde tu istud scias?*

O 3 nam

(*) Cardinalis Baronius in numero anno-
 rum dissentit, eique Regiminis annos non plures
 quam duos tribuit.

er sit,
 scopo
 illius
 E.
 ervos
 nave-
 is in-
 , nu-
 erint,
 ur, &
 osteri
 re te-
 præ-
 ama-
 is, si
 nque-
 s præ-
 Offi-
 at, in-
 era sit
 . finis
 d pri-
 egan-
 no
 Pirr-
 odem
 anno

Sæculum VII nam odium est animæ affectio latens, qua
 A. C. 655. tam parum videri potest, ac amor. Sa-
 cellarius: Nemini non ex factis tuis li-
 quet, quod Imperatorem & Rempublicam
 oderis; tu enim & non alius Saracenis
 Ægyptum, Alexandriam, Pentapolim,
 Tripolim & Africam tradidisti. S. Ma-
 ximus: ubi sunt tam atrocis accusatio-
 nis argumenta?

Tunc in medium prodire iussus est
 Joannes, qui Sacellarius, seu thesauro
 Præfectus Petri Numidiæ Prætoris fue-
 rat. Is ad S. Maximum conversus dixit:
*Jam anni viginti duo sunt, ex quo, cum
 Imperatoris avus Petro imperasset, ut
 collecto exercitu in Ægyptum con-
 tenderet, & Saracenos depelleret, datis
 ad te litteris, utpote quem tanquam fi-
 delem Dei famulum colebat, consilium
 petiit, an sibi in hostem istum movendum
 esset. Respondisti; ne faceret, quia Deus
 decrevisset, sub Heraclio Principe &
 stirpe ejus Romano Imperio non faveret.*
 S. Maximus respondit: *Si vera loqueris,
 necesse est te habere Epistolam, quam ad
 me dedit, & responsoriam meam. Utram-
 que exhibe, quod si feceris, legum ri-
 gori me subiciam.* Joannes dixit: *Nul-
 las habeo Epistolas, nec illud scio, an ti-
 bi Petrus scripserit; sed illo tempore ea
 de te in castris omnes narrabant.* S. Maxi-
 mus: *Si totus exercitus hæc de me, cur*

S. Maximi
 Responsio-
 nes,

tu solus me calumniaris? An unquam an-
 tebac me vidisti? Joannes: Nunquam
 alias te vidi. Tum Maximus ad Sena-
 tum conversus ait: *Judicate, an æquum
 sit tales Accusatores, & tales Testes pro-
 ducere? Nam Dominus dicit: In quo e-
 nim Judicio judicaveritis, in eo judi-
 cabimini.*

Deinde Sergius Magonda prodire jus-
 sus dixit: *Effluxerunt novem anni, ex quo
 Abbas Thomas Roma veniens mihi di-
 xit, se a Papa Theodoro ad Patricium
 Gregorium fuisse missum, ut nunciaret:
 Neminem time; nam Abbas Maximus
 per somnium vidit turbas Angelorum ab
 Oriente & ab Occidente. Qui ab O-
 riente erant, clamabant: Victoriam Im-
 peratori Constantino! qui ab Occidente:
 Victoriam Imperatori Gregorio! at cla-
 mores Occidentalium vicerunt. Grego-
 rius ille est, qui cum Africæ præfectus
 fuisset, circa annum 645. ab Imperatore
 defecit. Itaque si exinde novem annos
 numeremus, habemus annum 654. & si
 retrocedendo annos viginti duos ab in-
 cursu Saracenorum computemus, inve-
 niemus annum 632. qui est Abubecri
 secundus. Audito hoc Sergii testimo-
 nio, Sacellarius S. Maximum, ac si jam
 convictus fuisset, affatus clamavit: *Deus
 te hac adduxit, ut comburaris.* S. Ma-
 ximus respondit: *Istud Gregorio adhuc**

O 4 vivo

Sæculum VII A. C. 655. *vivo mihi obijciendum fuisset.* Tum, ut ostenderet, quam absurdi essent Accusatores sui, quod testes mortuos nominarent, qui loqui non possent, dixit: *Æquum esset, ut primus Accusator ad producendum in Judicio Patricium Petrum compelleretur, & iste secundus ad producendum Abbatem Thomam, cujus esset Papam Theodorum producere, & tunc omnibus presentibus, ad Petrum Patricium dicerem: An tu mihi scripsisti, vel ego tibi, quod Sacellarius dicit? Et si id affirmaret, tunc pœna dignus forem. Pari modo Papam compellarem: Edic, Domine! an ego tibi aliquando somnia mea narravi? & si id affirmaret, ipse reus esset, quod somnio fidem habuisset, non vero ego, quod quædam in somnio oblata vidissem, cum somnia in nostra potestate non sint.* Tunc ad S. Maximum Troilus: *Jocaris, Domine Abba! an nescis ubi sis, & quibus loquaris?* Respondit: *Non jocos, sed pudet, me in ea tempora fuisse reservatum, quibus toleranda sint indigna ludibria.* Epiphanius Patricius dixit: *Cur non videat, si quæ obijciuntur, falsa sunt?* Magnus Sacellarius ira commotus ad S. Maximum: *Nempe omnes mentiuntur, tu solus verax es.* S. Maximus inter lacrymas respondit: *In vestra potestate est, Deo ita permittente, mihi vitam vel mortem dare;*

dare; si vero hi veritatem loquuntur, af- Sæculum VII
A. C. 655.
firmandum erit; Satanam verum Deum
esse, meque indignum, qui adventum Crea-
toris Nostri & Judicis videam, si un-
quam tale somnium narravi, aut si us-
que in banc horam de tali somnio aliquis
sermo ad aures meas pervenit.

§. XIII.

Colloquium cum Gregorio.

Testis tertius nihil præter accusatio-
nem frivolam attulit. Sed quartus,
Gregorius, Photini filius, Imperatori ab
Epistolis, locutus est in hunc modum:
Cum Romæ essem, cubiculum Abbatis Ma-
ximi intravi, & dicenti mihi, quod
Imperator possideat Sacerdotium, Abbas
Anastasius, Discipulus ejus, dixit: Deus
nolit, ut tantus honor ei obtingat. S. Ma-
ximus ad Gregorium: Deum time, Do-
mine Gregori! socius meus in illo collo-
quio nec verbum protulit. Tum in ter-
ram prostratus ad Senatores dixit: Ob-
secro! aures patientes mihi concedite, &
integrum illud colloquium vobis referam.
Arguet me Accusator meus, si mentiar.
Cum Dominus Gregorius Romæ ad me
invisisset, prostravi me in terram, ut fa-
cere adsueveram, & venientem amplexus
sum. Tum postquam consedimus, rogavi
itineris causam. Dixit: Imperator Ec-
clesiarum pacem cupiens mittit S. Petro

O 5 obla-